

ב' א בתשרי תשי"ד
2 באוקטובר 1953

תיעיך: 22:72:900
טראי מס' 985
969
970

3025

ידיעות לנציגויות ישראל בחו"ל

ט-ט
טטט/טטט
טטט/טטט

שר חוץ מшиб לערנואים

.729

ביום 17 בספטמבר 1953 שידר
"קול ישראל" במסגרת "רשות העיתונות"
מספר עיתונאים עם שר החוץ, השאלות
בסבו על יחס ישראל עם אריה ב', עם
שכנותיה, על העברת משרד החוץ ועל
הערבים בישראל.
השאלות ותשובות המשרדו בפואן
בזה במלואן.

שאלתו: מדרשת, מה תרכז החידש לבו ביחס לסייעי הפתוחות
היחסים בין ישראל לבין ארצאות ברית בשנה הקורובה. בידוע
על השמייע טר אבא אבן, משעת ביקורו בארץ, כמה הערות
לבושא זה, התוכן של התוכן נבון משבין זה?

תשובה: מדרשת, שורתן: בונה הבאה אף בכל של איזה
פרק זמן שווא; השאלה בוגעת לארצאות ברית ורuibם מדיניהם את
יחסינו עס ארצות הברית, ארגון גלובלי כי מלבד קילומי-
דעות כליליהם בשאלות ביבלאומיניות, שיתמכנו בין כל שמי-
מדיניות; וודוקה חילוקי-דעות פאלת היררכם ביחסינו עם
ובין ארציות הבלתי-הרי אנו צפנויים, שבדים היזדים שלנו עם
ארצאות הברית: טמיין טריהד, וזה כפלו נס. על רקע זה היה
הארצאות שבסביבה לבו טרם נפתרה פתרון כל רצוננו
לנו התגבשותם בעבר וליתכנן כי יהי, עם כל רצוננו
העצילקיות אנטילדייחותם ארצתם הבלתי-הרי, בלי כל ספק
הסכמה הרחשית של מדיניותם – לא נוכחים את עדותינו אך
ורק כפי שרצו למסחת ארציות הברית. יש לנו רשות ועמדות משללה
ולנאר-דעתן ועמדות סלנגן, ניחוד בענייניהם, נחה. גורל לדידנו.
אננו נצטער על כל מקהלה של חילוקי העותק, לא נחה. טפנינו.
צפגרוש. כל מצב זהה בסאטץ שחודש-של אסירה – רוחתירה
בנה-להבנה-הדרית מלאה. מ-

~~טטט/טטט
טטט/טטט~~

לפוי-שווים אגדות, דוקא בעיזמתם של הפטש
הסתנה מצד מלחמת המזינה-בוואשינגטן נסיל-ה-
בשאלות תלוניזה-זעירות בינוינו לבין ארציות ערך
ארציות היתה-טגה-לקבוצה-סמכות לגביה. סעדי תכנית
זה הדבר הביא לידי חילוקי דעתה: צפנויים, ואין. פלא
ארצאות הברית בקשה דרך קירה לשலום בסורה התייכרנו;
עומדת נוכחות סרבנות עקשנית של העربים היא בקשה להפ-
השלום, או לפחות: לחזור לקראותנו, במחיר ויתוריים טרחיקון
לכם, אשר גדרת. אוגן חברה-הברית בגדה-בדרא. התובדורו. בכא-
ה-

~~טטט/טטט
טטט/טטט~~

פפורשת לגבי תנאי השלום ויזור מרכזות בשתי מגמות עיקריות: דאשית, ליאכט את המצב הקיים על יסוד הסכמי שביתת הנשק, כדי למונע כל התקשות חדשה העוללה לצעוז את שלום האזור ואולי את שלום העולם כולה. סביתה, להביא את האזרדים לידי משא ומתן למטען עצובם הם עצם את תנאי השלום ללא לחץ או התערבות מצד גורם שלישי.

זהב בזמן האחרון, עם קום הטוטל החדש בארץות הברית, נתקלו סיטנאים המעידים לכואורה על התהדיםות הביזון הקולדם. מלחמת המדינה של המשטר הרפובליקני כאילו חזרה אל השיגרה שהיתה בקטטה בידייה בתקופה טסויימת של המשטר הדומיני. אם באמת תחבש סגמה זו ומלחמת המדינה תנסה שוב לפסוק הלכאות לבני תבאי השלום, אני חושש שייפתח מחדש פחה לסייעים, ולא בין ארצונות הברית לבילויו בלבד. היחסים יסתכסכו סבלי שיתקדם דבר השלום. א懵ם מוקדם עדין לנחש כיצד יפוך דבר. לפניו לעת-עתה בישושים ראשונים בכיוון זה שאינם סוכרים להביא למסכנות פסוקות וסופיות.

על כל פנים ההנחה כי אין מנוס מהתנשאות חרשה נראית לי כטוהר מזדמן, הננו צורעים בינתיהם על מאציהם בلتאי פרנסים להבייא לידי כך שוגם ממשלה ארצונות הברית וגס החונכים שיש להם השפעה על עיזוב מדיביותה, ירען היטב את פעולתו בשאלות העיקריות העומדות על הפרק ויביאו את הצדקתו. אבל יחד עם זאת אנו מצורעים תמיד על כווננותה לעמידה איתנה בפני כל פורענות שלא תבאו.

ש. רציתי קצת להרחב את השאלה, לא רק ארצונות הברית, לא רק אוניברסיטה, אוניברסיטה בתוך העצרת; בתוך העצרת נפשים עם אוניות רבוח ושותנות, והיה לנו איזה שטח בשניים האחרוניות, שכן בשבלנו גם הרaszנות - מעמד, כמדומני איתן זמוכבד. האם לא נחלש, האם לא נפצע בזמן האחרון מעד זה בארם, מעדנו לאור סיורים טווים במדיביות של אדריק או בריטניה?

ה. אני סבור כי הלה התבוננות במפעדיינו וહדרך וסתפוח יחס יוצר רצינאי לאלו. אוניות העולם שבינות כי אנו צובים בסבך של נסיבות ואנו בודרים לנו את דרכנו בזיהירות טווים בתוך הסבך הזה. אינני חושב כי חלה כאן יד' דת. הקרן או כי בחולנו אי-כבוד על ידי איזה פניה שהוא.

ו. האם שטח הוויך לב להצהרה האחרונה של נציג ירדן, עמי נשאשיבי, בדרכו כובנות מפלתו ללבוש טחין ישראל?

ז. שטחי לב להצהרה הזאת, גברתי, לungan האמת שטחי לב למה שהתקרטם בעזונות על דברי האדון שנתקנת בסמו. ראיתי בעזונות כי הוא עשה נסיך, נסיך כושל לחלוון, לחפות על מעשה רצח בدم קדר של חמשה עיריות וצעירותו שלנו, חסרי סגן, שטוח יצר הרתקנות לדמות כמעט, כפי שגדאים הדברים, נראלו לחדר לתוכה טהה המדיניה השכבה. אגב כך הוו השמייע דברי רהב כלפי מדינת ישראל. כפי שהתקרטם בעזונות הוא הבהיר בפה מלא כי בעזם מטרתה של ירדן היא לבוש כל שטחה של ישראל. והוא סלל מתרבב המכוון בזודאי לאיזו מטרה תעמולתית. אני סבור שחזקת על הדובר עצמן ועל שולחינו מהם יזדיים הילטב, כי כל נסיך לעתידות מלחתה עם ישראל טורחה להבא לא התפלרותה הגטורה של מלכת ירדן. גורלו של טהה הפטלכה הזאת שטעהר לביקורת הגטורה של מלכת ירדן. גורלו של טהה

טכל ספר, בשמירה טעולה וקפדיות ביחס, על הסכם שביתת הנשך עם ישראל. אגדי רוזה הסכם שביתת הנשך זה בחיזוק הרביה יותר בשבייל ירדן טאשר בשבייל ישראל, יונ לגביה ישראל אין זו אלא שאלת בטחון, גבול – דבר חשוב טואוד – בעוד שלדיין זהו עניין של קיום מס' – בעיתת להיות או לחדר בשבייל הפטלבה חזאת, אורלם הסכם שביתת הנשך אין בו כדי ליאצב את המצב לצמיחות, מה שדרוש זה שלום של קיימת. לכן מטניה העוררנו טוטלים בו קברוני ירדן בסרבם להכנע למשא ומתן לשלום, שבו הערובה היחידה לאורוד יסימן לעצמותה ולשלשות טחה של ארץם. על כל פנים צרייך שיחיה ברור כי אין ישראל מעוני נת אף כלשהו להפר את הייציבות הקיימת. אסרו זאת פעמים אין ספור. עובדה היא כי בכל שלב ושלב יוזמת ההתקפה באח מצד ירדן. בדרך שתביא השתלשות גטורה מצד לטאות ירדן על הספר שלהם, ותחדנה הפריגות וההתפרויות מאחוריו צד, יסקוט כל אזור הגבול.

ש. ברשותך אובי גוזה לחזוץ לירושלים מסרלאלה, אם אפשר. בזמן העברת מסדר החוץ לירושלים, אדוננו שר החוץ, הבציגות של האומות וסארוי בתלא-אביב, האם מסדר החוץ חוץ לביקות באיזה עצדים כדי לחשוף את המשבר הזה שהתחוווה?

ת. יש לדאות את תהליכי העברתו של מסדר החוץ לרוסלים כענין שטח ברוח לביטחון ומן מסויים. פעם הזכרתי בכנות כי כאשר דוד הטלך הקים את מלכותו הוא מלך שבע שנים בחרון. כתוב – עד אשר נפוצה המלוכה בידו, ורק אז הוא הפיכר את הבירה לירושלים. אצל מסדר החוץ זה נטהר הרבה פחות; אצל המטלה כולה זה נמשך עוד פחות, אבל זה תהליך טופריה לקחת זמן. נטאנו במצב יונצא דופן לחלווטין, שלא היה לו תקדים בנזירונן של העולים, שכל מסדר החוץ הכתום, לרבות הכתום, נטאין בעיר אחת, ואילו מסדר החוץ לבודו שנפן בעיר אחרת בטרח מסויים. התגברנו על מכלה זו, חילזנו אותה, עם זה התאחדה מכלאה אחרת, שובי מכסלה שאין דומה לה במצוותן של אומות עולם אחריות, שסדר החוץ נושא בעיר אחת ובמציאות הזרות שקדימות לעמו אותו כטע בקשר יום-יום כולל מסוכנות בעיד אהרת או בסביבתה. אין לי אלא לזכור כי שם שתגברנו על המכסלה הראשונה כל אנו עתידיים להתגבר על המכסלה השניה. עבד זמן עניין עם נציגויות כולם כל שיש קומי מעשי. כאן יש לנו עניין עם דורותיהם של הרבה שאות חדרים. לא ודיות אוניברס ייחד טהרות סבומם של הרבה שאות חדרים. ביום אחד ייבנו או איפלו יישכנו כל הבניינים האלה בירושלים, לא יש כאן גם עניין של עדרות טבחות, הרבה עשרות טבחות, אבל אין כאן רק עניין של קומי מעשי, לדוע היטב כי יש כאן סמיונות עקרונות של דבר המדיניות טרם התגברון עליהם. יש להניח כי במשך הזמן תימצא הדרן להתגבר על מעצורי אליה. זה כל מה שאני יכול לומר בדרך. לא אbole להתגבע על סודיהם. גם כאשר נאלתי בנסיבות, ימים אחדים לפני העברת מסדר החוץ, כתה הוא יעבור, אמרתי כי איןבי יכול להגיד.

ש. עוד שאלה אידית בעניין זה, האם ברית המועצות הוודעה איפה היא קים מחדש את הבציגות, בתל אביב או בירושלים?

ת. אכן יודע אם כזבויותה של ברית המועצות בעניין זה

๗. אם שרד החוץ יעצור העזרה הדרגתלה גם בתל אביב למסוא מקוות?

๘. ודי שגוזר לבירת המועצות למסוא שיבנו בפינה שידנו טגייה, לכשטיינש להקים את צירופה.

๙. אבוי רוזה לחוזר לנולא שעדנו בו קודם בקשר עם העربים, האם נשתבה משה ביחס לגוליטאים עם הארצות השכנות, האם חל אייזה חילוץ ביחסים אלה?

๑. לא, איןני סבור, לא חל שום חילוץ ביחסים. חלו טוරעות ידועים על רקע היחסים האלה, נbih, עניין האנניה הזאתה, דבר פאור סניה את הדעת טטררים הבינה כי לא תהייה תפארתה על דרך זו של שרירות לב ותשׂתוללות במלחמת סואץ, יס להניעיה שהבינה כי עכבי דבר זה יאה לה בחזות טבל זמן סן הזמניהם, כשהיא עומדת בטערכה ההיסטורית על קביעת רבוניותה של תעלת סואץ.

אנוי רוזה להרשים כי אילו אניה זו עברה באין מפריע טחיפה לאילת דרך תעלת סואץ, היה בזה פחד ביחסו ביצור עודה, בשביילדו סכמי שקרה למשה, כטטררים ניסתה לעורר על הדבר, עיסתה לפניו את הדבר בכוון, ולאחר כך הבינה כי יהיה יותר שחכמתה לחת לאניה להמשיך את סאלכה. על ידי כך נקבעה עובדה בלתי-טעורעת, על דעת כל הגוזרים הדוגניים בדבר, כי תעלת סואץ יכולה לשפט דרך ים חפשית לublisher אניות סטלא ישראל לנמל ישראל - הלוך וחוזר, אובי טקורה.

๑๐. האם ידוע אם היתה אייזו השפעה על מסריים על ידו סועצת הבתוחן או מישן אחר בעניין החלתת?

๑. איןני יודע לגמרי במשמעות היחידים בין מסריים לדמייניות אחריות, אין לנו אלא מה שעניינו רואות. פניתנו, יותר נכון שאותנו לטעצת הבתוון התפדרסתה ברבים, וסייעתה גם ברגע לפניהם מיזוחת מסדנו כלפי המעצמות. איןני יכול לסער בדבר זה נשאר סדר בשבייל קהיר, והיא שקרה בולדאי את כל הנסיבות הכרזיות בדבר.

אנוי רוזה להרשים בהזדמנות זו - לאחר שהרטית ליוצמי נעימה של סיוף, ולא בכלל ביום מסדנו לנו נקוט לשון. זאת או לדבר ברוח זאת, כי אין בזה עדין פרטורן לביעית תעלת סואץ לדידנו, עדין משלוחי אספקה חירוכים מואוד, דלק, ועוד חסרים אחרים, ומণעים על ידי מסילת מסריים, מתוך טענה שהיה נסאית בטענה של הפה גלויה של החלטת פועצת הבתוון באותה עניין. ועל כך הטערכה שלנו עוד טוכרחה להיפשן.

7.9.53
ה' ג' תשרי' ג' תשעג
4/1/2013

- 5 -

צ'. בירון שאנחנון נמצאים עדיין בשטח הערבי, היזתי רוזה להרOMIC שאלת ביפוי המיעוטים הערביים בישראל.

היזנו עדים, בזאת האחרון ביחסו, לכמה תופעות שעשן את בעיות יחסנו ל민ות הערבית בעיה דחויה; היזתי רוזה לשאול מה יש לפדר מטען הנציג של השניים הראשונות של שבת-טיוט ערבי בתרכזון, ומה לפוי נסיוון זה יהיה יחסנו למיעוטים הערביים בעתיד?

ת', אני סבור כי הנציגו מוכיח קודם כל, כי נעשה על ידי שליטונות ישראל הרבה לתקנת היישוב היהודי, לאחר מסב' האנדמלוסייה שבו ירשנו את האחריות ל민ות זה, וAIN למסלה בשום אופן להתייחס בסיכון של מעסיה, אדרבא, אני סבור שהם לבונד לה: שרותי החיבור, הבריאות והסעד; הדאגה של משרד החקלאות לשיקום החקלאות הערבית, דאגות משרד העבודה לתעסוקה של הפועלים הערביים; דאגות משרד הפנים לשלטונו עצמי וכוכו, זהו סיכום מכובד מאוד של מפעלים חקלאיים. יש לזכור תמיד לעותת זאת, כי הארץ, מהתה טרף למלחמה זו היהת מלחמת תבזפה של העם היהודי, הארץ לבחוץ לא רצ נבד העם היהודי היושב בארץ; כי היפנו את הארץ בחשולי דם ואש ועברך עליה צעירים כבוריים, אגשעם נזקנו מתקומם, נזקנו חללים ריקים וחללים ריקים לא אליהם נטלו. לא הכל יכול היה לחזור למושב. יתר על כן, העדבים שנסגרו בארץ ואיזו את הארץ להם למושב. עם הארץ נסגרו כבודו תלוא קשור קשי הדרה לאומיתם עט, עם ערבי בדול שטנו לישתאל, אשר עמדתו הרשנית עדין עשרה של מלחמה-כיבושה וזה לא רק עמדה רسمית, זהו ההוו של היחסים.

על רקע זה נטה להעתקה מה שבעה ומה שלא נעשה; על רקע זה יש לבחון בעיות-מוסדות-מוסדות ובראשם וראשונה-בעית הבטחון. בין-פסחא יש: עליות עזירים בישראל, פתרוגנה תלוא בمسئלה; אבל-תוא תלוא מפעלי-הבריאות עזם. קדוחני לאוותם העדבים שפצעיהם מישראל האבל לא בנסיבות שלם הקודמים. בעיטה של המלחמה והצעזועים שעברו על הארץ אי אפשר להזכיר להם את-ऋוקותיהם הקודמים, פשוט-פוני הדבר בלחתי אפסתי. מפעלי-הבריאות בתפסו על ידי אחדים או שיש שייקול ביחסם בגדי החזרתם. אם הדבר בלחתי אפסרי אז' הוא בלחתי אפשרי ושום טענות לא אועילו, אבל הסמל האינה מפקירה אותן ואינה מתעלמת מזכירותיהם. היא מציעה להם תחליף בקרקי, ואם איןם דודים בקרקע היה נזנחה. מהבר-מחילם שיתוף פעולה-צדדים. הם איןם יכללים בעית ובעת לבקש אתם לוסף לקבל תחליף ולטעון כי אין דודים להם, וכי הם מופקרים, ואם יש הפרות חטויות של בטחון, אז' הכרחי לאחיזם באמצעותם, לא יתכן שהיו אנשים הטרוגניים מהשלטונות-כל-שיתוף פעולה, וטופעיים יחתם. עם זאת-ברובנותם נקיים הכל-שרירות, כאשר השלטונות-ברוקטים במאזעיהם עקב חוסה-שלוח-פעולה, עקב סרווב מפורש-עלשם פעולות בעמידה בଘ-הפרות הבטחון בתוך כפר' האם. אז' מכך אמי-רוזה להעיר בזאת-דברות שלנו חייבות לבירוק דעת-וותר את העובדות ואת רקע העובדות, ולהבין תחילתה מה-היתה-עטרת השלטונות במעשה זה אז' אחר, מה דחק אותן לאמצוי זה או אחר בתרם תטרף לסתור. הנושא נגד המפעלים הללו. אקלנו עתודות חופה, ברוך השם, וAIN איש-מתכוון לשוב את המצב הזה, אבל חרוץ-מחילכת-אחריות וחרות איין פירושה שטחים והפרות דנוא.

אם אתה שיאל, אדריך, פנו גע לעתיד, אני אוטר שני
טוטוֹן קודם כל, ספוק הארכטום ושקודה על תיכון, שטח
חיז'ו של הטעות הערבי איבוד השטח היחיד בחיז'ו הטרינה שלא
הכל בו כשרה, זה הוא טען תיכון הערבי שיטלא את הפטול עליון
צריכת לבוא תביעה לצעבודה הערבי שיטלא את הפטול עליון
בתשלום המסים ובאות בות אזרחות אחדות, זו שגתה אחת,
הסנטה השניה היא, החיטה בדין כלפי כל גילוי של אי-
נאפקות לטרינה וכלפ' כל גילוי של שותפות במשמעות של
הפרת הבתוֹן.

ש. כדי שתכוונת טלית הירדן לנשח בסבועות הקדושים
להטביה מ' הרטוק לארכי השקאה, מהזאת זודם על
గודל ישראל וברור של ישראל יש צורות לגבי הנהר
זה, מה המבזב?

ת. אני יכזב לענות על שאלת זו רק בהכללה ורק טבחינה
אקדומית. עמדתנו העקרונית היא כי כיוון שישנם נחרות,
פאם המשמשים בגובל של שתי ארצות למתם הבוגרים באופן אחר
בעמיד הפיתוח האקלאי של ארץ זו או של ארץ אחרת, הרי זו
סובנים להסדר ברא-ארצוי של כל מסק המים הזה; של כל מסק
המים של הנחרות, אונחו טובנים בכל עת ובכל שעה לוועידה
בין טבלתית: לירדן, סוריה, אונחו, אולי גם הלבדון, נשב
לייד שלחן, נבדוק את המזב ובחלק את אוצרות הטים חלוקה
זודמת ויעילה, שטחי בחשובן את אררכי הפיתוח של ארצות
אליה אבל כל זמן שהסדר בזאת איננו קיים, וזה לא קיים
רק טמי שהצד שבוגר מסרב לאפנס לאזכו, אז קבושים
פשנילנו שבי דבדום, קודם כל אונחו ניזק לכל האמצעים
ה硕קים כדי להגן על זכויותינו ועל האינטדרסים החילוניים
שלבו לנו הברהות שביעיקרים הם זדונים כארציות השכבות.
שנית, אם הם עומדים בתפקיד צארות אלה בבורך שלהם, אונחו
עמון כמהים הזורמים במחסבם בנתוך שלנו, בלי להבזב
וששובן את הארכטום שלהם, כט טם שהם אינם סכימים בחשובן את
צרכיהם שלנו, הם אינם יכולים לאחיזה בחבל בשני ראישים: נס
להתעלם סוכויזתי נס ותביזערתנו ולא לשחק פועלה, וגם
להתריע על כל פעול פיתוח שלנו שחייב שיטוט בסיס הזר
הזרם כתוך ארצונא.

ש. כיוון טלית עכשוו שגה להסביר הסילומים, האם אפשר
לדעת אם סדר החוץ סרווא מאפן ביזוע הסילומים
עד כה?

ה. קודם כל משרד החוץ - אם מוחך לי לזר - טרואה פאו
שדרום הסכם השילומים; הוא מדויק טורד טהור נחתם, וזהו
מבחן טאור שהור אושר על ידי הפלרטט. הוא גאה אם מוחך
לו לזר בך - על חלקו בעניין זה יכולו שהזבג ביזומתו ולא
כל ארכאים נסרכדים וסתמיידים טזרו וסצץ שליחין ובעזרת
זרכדים אחרים חשבבים טאור. שנית, אני רזצה לציון, כי
אם בשגה שלפני האפרטז התייחס לנוז ערוכה על ההסכם עצמן
ומטרתה זו הדכירה בהצלחתה, הרי בתוך הסנה החולפת
עהה לנוז ערוכה שביבה, החבר הערבי זעם להבשיל את ההסכם,

אגב אורה, בזאת ניתן לך, לך שאולי רצוי לסתורנות
אחרות לשלוט טבון - הטענות הערביות אינן בגיתוק. יחסית
ובחרם, באותו תביעהם לא תתמלא, והנה תביעהם לא-תתמלאה וαιוםיהם
לא נתקיימז. היחסים בין ממשלה זו לבין ממשלה קהיר,
לטSEL, לא נתקלקלו כלל, אני סבור שהם טוביים טהור וסבוריים
עבשין לאחר שטפסלה בזאת לא תתחשב בתביעה הנדרצת של קהיר.
היא אולי סיפקה אותה בדרך אחרת, איינני יודע. על כל פצעים
המערבה הזאת של הליבגה הערבית בגדרנו נסתירה בஸלוון חרוץ.

אבל אני רוצה לעשות גם חשבון אחד. הינו נבוארות
בתוכנו וגם הוא נתברר.קדום כל הדעה נבוארה שההסכם לא ייחתום -
הוא נחתם. הינו נבראות שגדם אם ייחתום הוא לא יאשר על ידי
הפרלמנט - הוא אושר על ידי הפרלמנט. הלו נבוארות שלtheses
האישור הסופי תתחילה פרשה של התפקידים והמשמעות, אייננו
בא להיבא על עתידות, אבל בהשקייף אחוודתי - ואני נשאל כאן
על השנה שליפה - עלי לא אין כי לא תחילת פרשה של התפקידים
והמשמעות, אלא תחילת פרשה של ביצוע נאות. הינו גם כל
כיבוי נוחושים על אופן הביצוע, אמור לנו - קראתי בעתודות
ושפעתי בכנות - כי גדרוני בסום אופן לא תנתן מה שנחוץ
 לישראל; היא תכricht אוננו קיבל מה שלא נחוץ לנו:
תפקידים ורטוי ניקות-פה. כי שעשה עטנו חסד אפר כי נקבע
פריג'ידרים או מכירדי רדיון - דבריהם חשובים טרוד, אפר
כי ברפניהם תלעת אוננו בנסיבות או בנסיבות שתחרה עם
תוצאת הארץ. תהיה הצפה של הארץ בכל טיני בימי צרייה
ולא בכמי ייצור. אפר שرك דרכיה של גדרון יכريع שלא
דריכינו אוננו. וכי שבא לנחות אפר: זה אסם חזון בהיות, אבל
אל פחד, זה לא יקום ולא יהיה, כי בכלל ההסכם לא יבואו,
ולבן הדברים לא יגיעו לבוז.

אםلاتי בכנות: אני רוצה לדאות חוץ או ספלה
שיזהרו על חלקם בשילומים. כתוב מישתן בעתון כי לא
בגין כלל לטבח בזאת סוף שההסכם לא יקיים.

אני רוצה לשאול בהזדמנות זאת את העזינים - לאחר
שתמיד אני נשאל על ידי בציגי העזרונות - אני רוצה
בהזדמנות זו לשאול האם מקובל בעזהים כי עורך או מי
שכותב טורים ראשיים, או איזה מודיעין שבספקנות גמורה
זורק נבאות מה יהיה, ואחר כך מתרדר שדבר בתברר - האם
זה מקובל שהוא עולה על דוכן אותו עתון ופודה כי הוא טעה?
אם זה סביר או לא, להודאות בטעות? אייננו שכחת לחשובה.
זה היה רק לסביר את האוזן, רק לתפארת המליצה.

אין לנו פרשה של סיכום, יש רק תחילת, עלי לעיר
כל אם אסם היה למסרך החוץ חלק מרכז' בהשגת ההסכם, הרי
אין הוא מטרתה עכשו על הביצוע, זה נתון לשימושם של
המספרדים הכלכליים של הממשלה, אבל כיוון ששאלתי רצוני
לציין סדרות אחידות, לגבי התקופה שפטמבר 1952 - זו תחילת
הביצוע - עד אפריל 1954, 18-חודש, צרייך - לעומת דרישתו
סכום של 100 מיליון דולר, כולל 400 מיליון טרק, השיעורם
של האסום הזה משתלמים בಡיקנות ולפעלה אבחנו. יכולם לראות
את האסום כולם כבר לדשותנו, מתוך זה הופרש סכום של
150 מיליון טרק לדלק. זה סכום שלושה-דבעים שחשבון הדלק
של סדיות ישראל. כדי דלק לעת עתה אייננו מצדך של התחרות,
אנחנו עוד לא פזינו נפט בארץ, וכך הדלק שabaynu קובע
בכספי השילומים זהה לשווה רבעים של צרייכנו, אייננו שתחרה
בתחרות הארץ. 250 מיליון טרק הנזחרים סוקרים לסתורות,
וחיה רבר רזאיון היזמות ריבר של 140 מיליון טרק. בידונו,

כבר קבינו בכיספי השילומים פארצ'ות אחרות, לא בגרטנויות. גם פה נבואה שנדיבתת, כי הארץ יכולה תורצף אך ורק תזורת גרטנויות - ולא היא. לפسل, קבינו גומץ מלאייה, זה עוד לא הצעיר, אבל זה קבוי. קבינו שלחים, עזרות גלטיים, ארגנטיניתן; קבינו עצם מאוסטריה, בוטות נידחת, עצם לבניין. קביזן כבר הזמירות נספוחות - שוב לבוז, פסי רכבת, חפר, גלים לחשית הארץ, פיזר כבד לתקון, חרושת שונאים שעופדים להקים. הזאנון הזמנית לציז'ר דב' בשבי הרכבת, קטרים, חלקי חילוף, אביזרים דינו.

עוד דבר, נתגלתה אפשרות ל凱ץ את תקופת הביצוע, אך יותר נכוון להציג את קצב הביצוע, על ידי אשראי גרטני פביאני, המשא ומתן מטה מהנה עכשו על השגת אניות בשבי הארץ אפסחרי של נזק מטה מהנה על יסוד אשראי שפירושו גרטנויות מתג'ה לנו או למסלה הברטונית על חשבון תשלומי השנויים הכספי. היה כאן החשש הטימסרים של הסחורות שאנו קובאים בהלוואה לתاريיני ותשלומי הקבועים בהסכם.

ובכן, לעת עתה יש לציין טילוי קפדי של ההסכם מצד גרטנויות, איןני בא לנחש מה יהיה לעתיד לבורא. עליינו לעסוד על הממשלה בכל עת ובכל שעה, ועלינו לעשות הכל כדי ל凱ץ את התקופה ולהשתלב מהסק. ודי למבין.

שה מה בדעת הממשלה לעשות כדי לעורר בכל זאת גל מחודש של עליה ווואלי של זרם השקעות בחו"ל פארצ'ות המערב על ידי יצירת תנאים, מסיבות וכו'.

ה. השאלה הזאת העסיקה את הממשלה בחדשים האחוריים. לא יוכל לאסור שהעסיקה אותה בתיודה מספקת, אבל על כל פבאים הממשלה עריה וועסוקה בכך. היא באה בדברים יעניין זה עם הסוכבות היהודית בטהරת הפטוס לתאות והוחלת להקים טרבה מיוחדת של סודות לטיפול בעליה הזאת. רק בישיבה האחוריונה של הממשלה סובנו שריהם אחדים, שרים ייחד עם חברי אחרים של הנהלת הסוכנות להורות ועדדה שורפת טיפול בעליה זו. הכורונה היא שטעם הוועדה הזאת, שתהיה סוד על יון, תפעל טוועה, מועצת ביזע, טורכבות טאנשיין, הפקידות הגבורה, הן במשפטה רהן בסוכנות, במקומות המתאים, יש כבר ברשות הסוכנות מספר מזכירות הפטפלות כל אחת בעולי ארצ' מסויימת. ועודעת חשיבות סרוובה לתפקיד שעתידים למלא בשטח זה ארגווי העולים עצמן ארגון עולי ארצות הברית, ארגון עולי אגילה, ארגון עולי דרום אפריקה, ארגון וולי ארגנטינה וכו'. אין לי כל ספק כי מטרתה לחול ספכה, ותשומת לבה של הממשלה וגם משומת לב הסוכנות צריכה להיות מוגנת. יותר ויותר לביעית עלייתם של אותם האנשים אשר אינם צטרפים לקטגוריות סיטוניות, וכי אפשר לטפל בהם באופן סיטוני, אלא הם מחייבים טיפול אישי.

אגב, זה לא רק עניין של עליה מהמערב, אונשיין בעלי טיקזען, אונשיים בעלי אמצעים, אונשיים בעלי ה�建ה מיזוחת וגם חומסן חלוצי חזוב, ממצאים בכל הארץ, אבל ביחס זהה שאלת לגביה ארצות כטו אגילה, כטו ארצות מערב אירופה, כטו ארצות הברית, קגדה, כטו ארגנטינה וארצות אדרונות אטלקה הלסנית, ברזיל, לפסל. בכל הארץ יש חומר אונשי פועל ביזטר, הדובבות שזכהן לקל טפנד עד מה בארץ-סוביית, ברוב הטקרים, על טיבו המועלה. בכך שבס עלייה זו שוברה בצדיה, יש גם פרידה בקרוב אלה, זו אונשיים שחוזרים לארכותיהם. תופעה זו ליוותה תמיד את התהילה של שיבת ציון, אבל בידינו להרים נא מחרם, וטלחה לבריתם של שיבת ציון, אבל בידינו לארץ מקורה כי